

تفسیر سوره

ش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱﴿ أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴾۲﴿ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴾۳﴿ أَلَذِي ~
 أَنْقَضَ ظَهَرَكَ ﴾۴﴿ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴾۵﴿ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا
 إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴾۷﴿ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴾۸﴿ وَإِلَى
 رِتْكَ فَارْغَبْ

(ای پیامبر!) آیا به تو شرح صدر عطا نکردیم؟ و بار سنگینات را از (دوش) تو برنداشتیم؟ آن (بار گرانی) که برای تو کمرشکن بود. و نام تو را بلند (آوازه) گردانیدیم. پس (بدان که) با هر سختی آسانی است. آری، با هر دشواری آسانی است. پس هر وقت (از کاری) فراغت یافته (برای کار جدید) خود را به تعب انداز. و با رغبت و اشتیاق به سوی پرورده‌گارت روی آور.

نکته‌ها:

- در سوره قبل (ضُحى) فرمود: خداوند تو را رها نکرده است: «ما وَدَعْكَ رَبَّكَ» در این سوره می‌فرماید: چگونه تو را رها کرده، کسی که بزرگ‌ترین الطاف و سرمایه‌ها را که شرح صدر است به تو داده است: «أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ»
- «شرح صدر» به معنای گشایش سینه و بالا رفتن ظرفیت انسان است تا بتواند ناملایمات را تحمل کند و در مشکلات و سختی‌ها صبر و پایداری ورزد.
- هنگامی که خداوند حضرت موسی را به رسالت برگزید، اولین خواسته او سعه صدر بود که

گفت: «رب اشرح لی صدری»^(۱) پروردگار! سعه صدر به من عطاکن. ولی پیامبر اسلام بدون درخواست مورد لطف قرار گرفت و سعه صدر را از خداوند دریافت کرد. «الم نشرح لك صدرك»

■ مراد از بار سنگین که بر دوش پیامبر سنگینی می‌کرد و خداوند با دادن شرح صدر، آن را از دوش پیامبر برداشت، مسئولیت رسالت و دعوت مردم به توحید و مبارزه با فساد و شرک و خرافات است.

■ از آنجا که غم و غصه‌ها را نمی‌توان کم کرد، پس باید ظرفیت‌ها را بالا برد تا بتوان مشکلات را تحمل کرد و کم نیاورد. شرح صدر نشانه لطف ویژه الهی است: «فمن يرد الله ان يهديه يشرح صدره للإسلام»^(۲) یعنی هر کس را خداوند اراده کند هدایت یابد، روح او را برای پذیرش اسلام باز می‌کند.

■ از نظر روانی، هنگام برخورد با مشکلات نباید تمام ذهن متوجه آن شود، بلکه باید به سهولت‌های پس از آن که مورد وعده و سنت الهی است نیز توجه نمود.

■ عُسرها سبب یُسر است. کلمه «معَ» ممکن است به معنای سبب باشد، یعنی هر سختی در درون خود تجربه‌ها و سازندگی‌هایی دارد. «انْ مع العسر يسرًا»

■ حذف حرف فاء در جمله دوم «فانْ مع العسر يسرا، انْ مع العسر يسرا» بیانگر آن است که این اصل عمومی است و مخصوص پیامبر نیست.

■ رهبران حق که در برابر طوفان مخالفتها و مشکلات و شکنجه‌ها و تهدیدها و توطئه‌ها و تهمتها و لجاجتها و جنگها و... قرار می‌گیرند بیش از هر چیز به سعه صدر نیاز دارند.

«الم نشرح لك صدرك»

■ بر اساس روایات که مورد فتوای مراجع دینی نیز قرار گرفته است، این سوره و سوره ضُحى یک سوره حساب می‌شوند نظیر سوره فیل و قریش و در نمازهای واجب که بعد از سوره حمد، خواندن بیش از یک سوره جائز نیست، این دو سوره باید با هم خوانده شود. شاهد

یکی بودن این دو سوره، تناسب آیه آخر سوره قبل با آیه اول این سوره است که می‌فرماید:

﴿أَلمْ نَسْرَحْ لِكَ صَدْرَكَ﴾

■ شرح صدری که به پیامبر اسلام داده شد، باعث شد تا آن حضرت در برابر آن همه آزارها، قومش را نفرین نکند و می‌فرمود: «اللّٰهُمَّ اهْدِ قومِيْ فَإِنْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ»^(۱) یعنی خداوندا این مردم را هدایت کن زیرا که نمی‌دانند و در فتح مکه با اعلام عفو عمومی فرمود: «لَا تُثْرِيبُ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ» امروز باکی بر شما نیست و همه را بخشیدم، همانگونه که یوسف با این جمله تمام برادرانش را یکجا عفو کرد.

■ نمونه ﴿وَضَعْنَا عَنْكَ وَزْرَكَ وَرَفَعْنَا لَكَ ذَكْرَكَ﴾ این بود که مردم فوج فوج در دین خدا وارد می‌شدند ﴿يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللّٰهِ أَفْوَاجًا﴾^(۲) و در جنگ‌های بدر و خندق و حنین اسلام پیروز شد و با اینکه بعضی منافق و یا ترسو بودند و فرار می‌کردند باز اسلام رو به رشد بود. در اکثر موارد این بار سنگین توسط حضرت علیؑ از دوش پیامبر برداشته می‌شد. او در بدر و خیر و احد شجاعانه ترین عملیات را انجام داد.

البته در برخی موارد، «وزر» و سنگینی را، از طریق امدادهای غیبی و نزول فرشتگان^(۳) و یا القاء ترس^(۴) در دل دشمنان، از دوش پیامبر اکرم برداشته شد.

■ خداوند، نام و یاد پیامبر را گرامی داشته است. در قرآن، به درود و صلوات بر پیامبر ش فرمان داده است: «يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيمًا»^(۵) نام او را در بسیاری از آیات در کنار نام خودش آورد است، «يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِّيعُوا اللّٰهَ وَ اطِّيعُوا الرَّسُولَ»^(۶) در اذان، شهادت به رسالت او را در کنار شهادت به وحدانیت خودش قرار داده است. «اَشَهَدُ اَنَّ لَا إِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اَشَهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللّٰهِ» و در تشهد هر نماز، نیز این شهادتین را تکرار کرده است.

■ زنی از ندادن نفقه شوهر فقیرش، نزد حضرت علیؑ شکایت کرد. حضرت مرد را زندانی

۱. بحار الانوار، ج ۱۱، ص ۲۹۸. ۲. نصر، ۲.

۳. آل عمران، ۱۲۳-۱۲۵. ۴. آل عمران، ۱۵۱ و حشر، ۲.

۵. احزاب، ۵۶. ۶. محمّد، ۳۳.

نکرد و فرمود: «انَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا»^(١)

پیام‌ها:

- ١- سعه صدر، زمینه‌ساز انجام برنامه‌های سنگین رسالت است. «الْمُنْشَرُ... وَضَعْنَا عَنْكَ وَزْرَكَ»
- ٢- از آینده مكتب نگران مباشد. «وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ»
- ٣- مبارزه با خرافات و آداب و رسوم جاهلی بسیار سنگین است. «وَزْرَكَ»
- ٤- کار پیامبر در حد کمرشکن بود. «أَنْقَضَ ظَهِيرَكَ»
- ٥- نام نیک و آبرو لازمه توفیق در رهبری جامعه است. «رَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ»
- ٦- سنت و برنامه الهی آن است که بدنبال هر سختی، آسانی است. «انَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا» (در جای دیگر قرآن می‌خوانیم: «سِيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا»^(٢) سختی‌ها و مشکلات زوال‌پذیرند و به آسانی تبدیل می‌شوند).
- ٧- صبر و ظفر هر دو دوستان قدیمند بر اثر صبر نوبت ظفر آید
- ٨- انسان باید بعد از فارغ شدن از هر کار و مسئولیتی، آماده پذیرش مسئولیت دیگر و تلاش و کوشش دیگر باشد. «فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصِبْ»
- ٩- تلاش‌ها باید جهت الهی داشته باشد. «إِلَى رَبِّكَ فَارْغِبْ»
- ١٠- برای توجه به خداوند باید نهایت تلاش را بکار برد. «فَانصِبْ - إِلَى رَبِّكَ فَارْغِبْ»
- ١١- پیمودن راه خدا باید عاشقانه و با رغبت باشد. «إِلَى رَبِّكَ فَارْغِبْ»
- ١٢- رغبات‌ها و تمایلات تنها سزاوار اوست نه دیگران. «إِلَى رَبِّكَ فَارْغِبْ»

«وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»

١. تفسیر نور الشقیقین.

٢. طلاق، ٧.

